

Miris ugodan Bogu

Ključni stih: “Drobina i noge neka se operu u vodi. A onda neka svećenik sve sažeže u kâd na žrtveniku. To je žrtva paljenica, žrtva paljena JAHVI na ugodan miris.”
— 3.Mojsijeva 1: 9

Izabrani tekstovi:
3.Mojsijeva 1: 1-17

SIMBOLIKA KOJUH pokazuje osjetilo mirisa koristi se u Svetom pismu da prenese misao o žrtvi i predanosti. U Efežanima 5: 2, apostol kaže: “I hodite u ljubavi kao što je i Krist ljubio vas i sebe predao za nas kao pri-nos i žrtvu Bogu na ugodan miris.” Ovim jezikom Pavao nas vraća u misli na službe u izraelskom Prebivalištu gdje se, povezano s njegovim obredima, palio tamjan na zlatnom oltaru

u Svetištu, čiji je miris prodirao iza druge zavjese u Svetište nad svetištima. U uputama za ovaj čin stajalo je da će biti “svagdašnje kadiono prinošenje pred JAHVOM u sve vaše naraštaje.”—2.Mojsijeva 30: 1-8

Smjernice koje su upravljale službama Pre-

bivališta bile su vrlo točne. Na Izraelov dan pomirenja, Aron, veliki svećenik, uzeo je krv žrtvi za grijeh u Svetišu nad svetištima da poškropi pomirilište. Međutim, prije nego što se to učini, bilo je potrebno prvo zapaliti tamjan na Zlatnom žrtveniku kako bi njegov dim i miris prodrli u Svetište nad svetištima prije nego Aron prođe ispod zavjese. Ako to ne bi bilo učinjeno, umro bi dok bi ulazio u Svetinju nad svetinjama. (3.Mojsijeva 16: 11-14) Dim i miris gorućeg tamjana bili su dokaz da je žrtveno djelo ispravno izvršeno i da je bilo prihvatljivo Bogu.

Životinjske žrtve koje su se spaljivale na Mjedom žrtveniku također su se smatrale “mirisom ugodnim JAHVI”, kao što je prikazano u našem ključnom stihu i njegovom kontekstu. (3.Mojsijeva 1: 5-9) Žrtve od mesa ili žitarica, kada su se spaljivale na žrtveniku prema Gospodinovim uputama, na sličan su se način smatrale “ugodnim mirisom.”—3.Mojsijeva 2: 1-9

Gore navedene ceremonije u Izraelu koje su se smatrale “ugodnim mirisom” sve su na različite načine ukazivale na Isusovu službu, poslušnost i žrtvu, koja je uzdignuta do Boga kao “ugodan miris”. (Efežanima 5: 2) Posvećeni sljedbenici Učitelja također su pozvani na žrtvu i krštenje u Isusovu smrt. (Rimljanima 12: 1; 6: 3, 4) Kršćansko djelo žrtvovanja usmjereno je posebno u korist drugih članova “tijela Kristova.”—1.Korinćanima 12: 12-14, 27

U Filipljanima 4: 18, apostol Pavao, aludirajući na dokaz žrtvovanja od strane crkve u Filipima kada mu je poslala dar dok je bio u zatvoru u Rimu, govori o tome kao o “mirisu ugodnom, žrtvi miloj, Bogu ugodnoj”. Ovdje imamo autoritet samog Pavla za primjenu lekcija Izraelovog Prebivališta na crkvu. Pokazuje, nadalje, da Bog provjerava iskrenost naše predanosti Njemu kroz svesrdnu našu žrtvu i služenje jednih drugima.

Simbolika osjetila mirisa trebala bi nam pomoći da razlikujemo istinsku odanost Bogu od praznog obećanja. Tamo gdje ne možemo otkriti nikakav “miris” žrtve, možemo se zapitati koliko je duboko Istina zahvalila naš duhovni život. Naša vizija Istine trebala bi otkriti privilegiju žrtve i služenja u korist drugih, a naša odanost srca Gospodinu trebala bi nas potaknuti da brzo položimo svoje živote kako bi drugi bili blagoslovljeni. Tako će ugodni miris naše odanosti biti jak.—Ivan 15:13; I. Iva-nova 4:7-11 ■

© Zdenek Sasek - stock.adobe.com